

SCRIPT ACADEMY —

Lichting 2016

ScriptAcademy reikt vandaag op 1 juli in de IJ-Lounge te EYE het diploma uit aan:

Rifka Lodeizen
Mirjam Groen
Heleen Heijnis
Jill Waas en
Elaine Fleur

Geweldig, het is gelukt. Het is geen hobby, het is geen smaak, maar het is vakkennis. Jullie studeren vandaag af omdat jullie de scenario-criteria van de opleiding hebben gehaald. ScriptAcademy heeft met wisselende docenten en heel verschillend praktisch gereedschap deze lichting 2016 naar een zonnige finish gecoacht maar jullie hebben het echte werk verricht. Jullie hebben doorgeschreven, herschreven, verbeterd en zijn zo door het lint gerend. Gefeliciteerd!

Jullie weten na twee jaar ScriptAcademy hoe je de volgende dramatische elementen naar je hand kan zetten:

- de inhoud en de structuur van de plot. *Wat heb ik te vertellen en hoe ga ik dat doen, met behulp van welke structuur?*
- de functie van elke scene en hoe deze linkt naar de volgende. *Juist de kleine eenheden maken het grotere geheel en die keuzes definiëren mijn toon. Die focus maakt mijn plot speciaal.*
- de personageconstellatie; wie heb je nodig en waarom om het verhaal zo goed mogelijk te vertellen. *Ik stap analytisch achteruit en bekijk met de helicopterview welke wolven in schaapskieren ik nodig heb om het mijn hoofdpersoon zo moeilijk mogelijk te maken.*
- de dialoog en de handelingen. *Wat laat ik hen zeggen en hoe verbeeld ik het zodanig dat dit aloude*

thema authenticiteit verkrijgt?

- *de stuwing en spanningsboog. Telkens klinken er die irritante vragen in mijn hoofd; wat staat er op het spel? Wat kan het ons schelen? Is er tijdsdruk, heb ik de ruimte wel dramatisch uitgebuit? Wordt het spannender als het regent of in een hittegolf op Koningsdag? Wat kost het haar en wat levert het haar op?*
- *de bewering en de plotvraag. Zal het haar lukken om...en dan? Ja, het lukt haar, 85% van de kijkers wil een happy end, maar wat beweer ik dan eigenlijk helemaal op het einde? Wil ik dat wel vertellen?*
- *de overdracht van inzichten en emoties van papier naar lezer. En dat op een minuscuul detail en in het overkoepelende geheel. Ik weet het, tegelijk overzicht houden en inzoomen.*

Jullie zullen je eigen checklist gaan maken om steeds beter te gaan schrijven zodat je sneller de mist op laat trekken in je eigen verhaal, in je papieren constructies van personages. Zoals jullie weten willen we allemaal in iets geloven. Men heeft een doel nodig. Zoals de Nederlandse Spoorwegen, Beyonce of de moslims. Ook onze hoofdpersonen die natuurlijk afspiegelingen zijn van onszelf. Drama kent zijn oorsprong in de religie maar wijst naar de toekomst: jullie gaan verhalen over dat wat we vereren en dat wat we vrezen. We willen van jullie verhalen die ons bevestigen en soms willen we verhalen die ontwrichten. We willen soms in leugens geloven en we willen drama dat ons de waarheid vertelt. En wij zijn in jullie gaan geloven.

Jullie gaan oude mythes en nieuwe media vullen om ons betekenis aan de chaos te laten geven. In zwart/wit, Technicolor en in nuances maar altijd met die geleerde vakkennis.

Deze verhalen zijn stuk voor stuk de moeite waard. Omdat ze door jullie al op papier zijn gaan leven. Je begint met een hoofdpersoon en haar ideaal aan de ene kant en de nachtmerrie aan de andere kant. Je weet nu dat scenario schrijven in essentie is de hoofdpersoon te laten laveren tussen hoop en vrees. Dat is drama.

Wat zo heerlijk was om als docent mee te maken, is de zoektocht die jullie jezelf stelden. Niet alleen werd drama als onderzoeksmethode gehanteerd om te achterhalen waar het plotje nu werkelijk over ging maar jullie probeerden bijpersonages uit in verschillende functies en experimenteerden met toon en genre. Vele woorden werden geschrapt want minder tekst leverde vaak meer betekenis op. Uiteindelijk wisten jullie vijf welke weg je op wilde rennen.

Nu is het moment om twee jaar opleiding af te sluiten. Dat betekent niet dat jullie klaar zijn maar wel goed voorbereid. Jullie afstudeerprojecten zijn werken in uitvoering: het gaat nog een keer de revisie in. Het leerproces is in volle gang. Echt heel goed gedaan!

Elaine, Heleen, Jill, Mirjam, Rifka: bedankt!

Bertram
Head of Studies.
ScriptAcademy

BARST

scenario Rifka Lodeizen

'People are like stained glasswindows.
They sparkle and shine when the sun is out.
But when the darkness sets in,
their true beauty is revealed only
if there is a light from within.'

Bio en motivatie

Na 20 jaar ervaring als filmactrice kreeg ik behoefte aan verdieping en ontwikkeling. Dat heb ik gevonden op de ScriptAcademy, met scenarioschrijven. Na de eerste les, nu bijna 3 jaar geleden, reed ik hardop zingend naar huis. Alle lampjes in mijn hoofd waren gaan branden, zo voelde het. En dat heb ik nog steeds. Met het schrijven aan dit scenario, Barst, heb ik diepe dalen en grote hoogtes ervaren. Dat zegt niet iets over de kwaliteit, maar over het schrijfproces, de ontwikkeling. Ik heb veel hulp gekregen van script-editors, klasgenoten en meelezers. In het vak scenarioschrijven komt alles samen wat ik interessant en belangrijk vindt, en krijg ik een kans om te vertellen (goed verpakt, bijna niet zichtbaar) hoe ik over de mens en zijn hoe ik over de mens en zijn drama denk. Heel bijzonder is het ook om, na altijd bijna aan het eind, nu eens aan het begin te staan van een film.

Over de ScriptAcademy:

De ScriptAcademy heeft me de kennis en oefening om scenario te leren schrijven in relatief korte tijd aangeboden. De efficiënte lessen van ervaren vakdocenten waren voor mij een schot in de roos.

BARST gaat over Amber die een affaire krijgt met een getrouwde man. Ik benader de relatie als een verslaving omdat je altijd maar een beetje, en nooit genoeg krijgt. Vlak na je 'shot' ontstaat de dringende behoefte naar meer, maar dan is ie al weer weg en zul je moeten wachten... Liefde in de wachtkamer, noemt een vriendin van mij het. En zij kan het weten.

Iedereen heeft zijn eigen Huub; een pijnlijke relatie die nodig is om je grenzen te leren kennen, en als je eruit weet te breken: oude pijn te helen en te groeien.

Als glas en lood-restaurator Amber de Koning de hippe ontwerper Huub ontmoet weet ze heel goed dat dit niet de beste man is om verliefd op te worden. Hij heeft een gezin. Maar de vlam is snel in de pan. Nadat ze samen per ongeluk een hond aanrijden ontstaat een sterke verbinding. Amber komt erachter wat ze waard is, ook in relatie tot Huub. Ze schrikt als ze kort daarop Huub met zijn vrouw en kind tegenkomt in de stad, en besluit een einde te maken aan de geheime relatie. Het lukt haar niet. Amber en haar moeder Joyce werden, toen Amber jong was, in de steek gelaten door haar vader, zanger Aart de Koning. Hij koos voor zijn carrière, maar vooral voor een andere vrouw, met wie hij opnieuw een gezin stichtte. Amber heeft haar vader sinds ze elf was niet meer gezien, maar verneemt nu dat hij is opgenomen in een verpleeghuis. Nieuwsgierig bekijkt ze hem voor het eerst weer, ze voorzichtig contact. Ze bekijkt ook haar broer, die ze nooit eerder heeft gezien. Met moeder Joyce was de relatie altijd symbiotisch, maar als Amber vertelt dat ze haar vader heeft opgezocht wordt Joyce woest. Amber besluit Huub te dwingen een keuze te maken, ze is klaar met haar rol als derde wiel. Waarom kiest niemand ooit voor haar? Maar Huub heeft hier geen enkele baat bij. Waarom kiezen als je alles al hebt?

De affaire met Huub zorgt ervoor dat alle relaties in haar leven op scherp komen te staan, en uiteindelijk lukt het Amber daardoor om aan de verslavende liefdesverhouding met Huub een einde te maken.

Rood glaswerk, mooi en helder, op een rek naast de oven. Amber poetst de keuken. Er staat een geopende fles wijn en een glas ernaast.

Hetty is bezig haar jas aan te trekken.

HETTY

Dus ik zeg: ik kan me heel goed voorstellen dat je die Transformer wil, want die zou ik ook wel willen. Maar je moet hem wel teruggeven aan je vriend, want die mist hem.

AMBER

Stiekem terugleggen toch? Niet met sorry en alles. Hij is pas vier!

Hetty lacht.

HETTY

Dat maakt mij niet uit. Maar hij moet leren dat het niet mag. Ik zie je straks, hè?

Amber twijfelt. Ze kijkt op een grote stationsklok die in het atelier hangt.

AMBER

Eh... Ik weet het nog niet. Moet nog heel veel, en ik zou ook nog naar m'n moeder want die heeft weer last.

Hetty is teleurgesteld.

HETTY

Aaaah? Je kan haar toch meenemen? Zeg maar dat we een traplift hebben. En heel veel witte port.

Amber grinnikt. Begint aan een afwas die niet nodig is.

AMBER

Okee. Tot zo.

Hetty vertrekt. Amber laat de kraan van de afwas lopen en kijkt hoe de teil langzaam overstroomt.

26 INT. GLASATELIER AVOND 26

Amber zit op een werktafel en kijkt naar de klok. Het is laat. Dan staat ze op, pakt haar jas en loopt het atelier uit.

27 EXT. GLASATELIER AVOND 27

Amber zit buiten voor de deur. Ze poetst met de punt van haar bloes haar sleutels. Haalt al het vuil bij de randen weg. Dan drukt ze de sleutel in haar hand. Kijkt hoe de afdruk langzaam vervaagt.

Er komt een auto de straat in rijden. Amber kijkt op. De auto toetert. Amber staat op en loopt naar de Chevy.

Huub heeft het raampje opengedraaid. Amber doet stug, heeft te lang gewacht.

HUUB
Eindje rijden?

AMBER
Ik heb een verjaardag.

Huub knikt.

HUUB
Zal ik mee?

Amber schudt haar hoofd.

HUUB (CONT'D)
Dan ga ik een eindje rijden.

Ze zijn stil. Amber kijkt hem aan.

28 INT. AUTO HUUB AVOND (CONT'D SC 29) 28

Huub en Amber zitten in de Chevy. Huub rijdt, ze zeggen niks.

Huub rijdt rechtdoor tot hij bij een T-splitsing komt. Hij kijkt naar Amber.

AMBER
Links.

Huub doet wat ze zegt. Ze blijven verder zwijgen.

AMBER (CONT'D)
Bij de rotonde: rechtsaf.

Huub is de chauffeur. Amber bepaalt.

Ze rijden de ringweg op, de stad uit. Huub kijkt haar vragend aan.

Amber haalt haar schouders op. Ze weet zelf ook niet waarheen.

Huub zet een dance-nummer op. Het geluid heeft lekker veel bas.

29 EXT. AUTOWEG NACHT 29

Eén auto rijdt over de autoweg.

AMBER

Bij de volgende afslag: neem de afslag.

30 INT. AUTO HUUB NACHT 30

De auto rijdt over een weg met boerderijen ernaast.

Amber heeft haar schoenen uitgedaan. Haar blote voeten op het dashboard. De ramen zijn open.

De muziek verandert van ritme, sneller. Huub zet de muziek harder en geeft gas.

Plotseling loopt er iets voor de auto. Een klap. Huub remt, draait aan het stuur. De auto stopt.

31 INT. AUTO HUUB NACHT 31

Huub stapt voorzichtig de auto uit. Amber blijft geschrokken zitten. Het muziekrítme dendert door. Dan zet ze de radio uit. Stilte.

AMBER

Wat was dat?

Huub knielt en komt weer overeind. Kijkt haar met een van weezin vertrokken gezicht aan.

32 EXT. WEG NACHT 32

Amber knielt voorzichtig naast de hond en bekijkt hem goed. De hond ademt nog. Overal bloed, uit z'n bek, zijn buik.

Huub loopt onrustig heen en weer. Het lukt hem niet om naar de hond te kijken. Hij bekijkt zijn auto, bloed aan de bumper.

HUUB
O shit o shit o shit.

Amber houdt het hoofd koel. Ze pakt haar telefoon. Geen bereik. Nadenken.

AMBER
Waar kom je vandaan?

De hond piept zachtjes. Hij heeft een halsband om. Ze kijkt om zich heen. In de verte een boerderij.

33

EXT. WEG NACHT

33

Amber heeft de hond op een kleed naar de kant van de weggetrokken. Ze zit met haar blote voeten naast de hond en aait zachtjes zijn kop. De hond piept. Bloed op haar handen en haar broek. Het maakt niet uit.

Ze tuurt de weg af. Een licht gaat uit in de boerderij en Huub komt snel haar richting op lopen.

Als hij op gehoorsafstand is:

AMBER
Niet?

HUUB
(kwaad)
Een blok aan z'n been, ruimt ie morgen wel op. De lul.

Huub kijkt naar de hond.

HUUB (CONT'D)
Hoe gaat het?

Amber zwijgt, aait weer. Huub loopt onrustig naar ze toe.

De hond gromt en hapt als Huub te dicht in de buurt komt. Huub schrikt, loopt weer weg.

Dan geeft Huub ineens een klap op de motorkap. De hond schrikt.

HUUB (CONT'D)
Stelletje klootzakken allemaal!!

Amber kijkt naar hem. Huub is helemaal aan het doorfikken.

HUUB (CONT'D)
 (in zichzelf)
 Wat een teringzooi is het weer.

Amber laat 'm.

Ze kijkt naar de hond, slijm en bloed uit zijn bek. Een rochelende ademhaling. De hond opent zijn ogen en kijkt haar aan. Amber glimlacht bemoedigend en aait.

AMBER
 (zachtjes naar Huub)
 Kom 's.

Huub schudt zijn hoofd.

HUUB
 We kunnen niks meer doen. We gaan.

Amber kijkt hem aan. Gebiedende wijs nu.

AMBER
 Huub. Kom.

Huub kijkt haar aan en gehoorzaamt. Hij knielt bij de hond, knikkende knieën. De hond gromt even, maar heeft bijna geen energie meer.

Amber pakt Huub's trillende hand en legt hem op de vacht. Huub kijkt haar aan, ogen vol angst en weerzin.

Voorzichtig aaien ze samen de hond. Haar hand op zijn hand.

Huub bedaart. Hij kijkt naar de hond.

Ook de hond wordt rustiger, en stopt na een tijdje met ademen.

Ze kijken naar het dier, horen nu alleen hun eigen ademhaling. Dan kijken ze elkaar aan.

34 INT. AUTO HUUB NACHT

34

Amber rijdt nu. Huub zit naast haar. Huub staart verslagen voor zich uit.

AMBER
 Je kon er niks aan doen.

HUUB
 Wel.

Amber kijkt naar hem. Huub kijkt voor zich uit.

HUUB (CONT'D)
Ze hadden m'n broertje moeten
nemen.

Amber is stil. Weet niet waar dit over gaat.

 HUUB (CONT'D)
Die was veel groter, maar ik wilde
perse voorin. En ik kreeg altijd
mijn zin.

Ze zijn weer stil. Amber kijkt naar Huub. Tranen lopen over
zijn wangen.

 HUUB (CONT'D)
Hij beschermde mij altijd. Tegen
alles.

Huub huilt nu met lange uithalen. Amber zet rustig de auto
langs de kant.

Ze klimt naar de bijrijdersstoel en neemt Huub in haar armen.

Zacht likt ze zijn tranen weg. Hij kijkt haar aan.

 HUUB (CONT'D)
Jij bent groot en sterk. Niet zoals
ik.

Amber slikt. Ze voelt zich ook sterk. Ze houdt hem stevig
vast.

LIPGLOSS

Mirjam Groen – mirjamgroen@me.com – 06 411 33722 – www.mirjamgroen.nl

Lipgloss

In het voorjaar van 1979 komt een tienermeisje in conflict met haar radicaal feministische moeder als ze de Donna Summer in zichzelf ontdekt.

COMING OF AGE DRAMA (ONS) / 50 MINUTEN

PLOT

Sara (14) en haar moeder Maria (38) zijn twee handen op één buik. Sinds de scheiding van Sara's ouders slapen ze ook nog eens knus in één bed. Het is 1979 en het decennium loopt op zijn einde. Het is de tijd van vrouwencafés en kraakpanden en nu er geen man meer in huis is, spoelt de **Tweede Feministische Golf** met volle kracht door het leven van moeder en dochter. Gelijkgestemde vriendinnen lopen de deur plat en er wordt volop vergaderd en gediscussieerd. De extraverte en eloquente Maria is de drijvende kracht achter de Werkgroep Tegen Seksueel Geweld en sinds een wetsvoorstel is ingediend om alle porno te legaliseren (ook kinderporno), zetten de vrouwen een extra tandje bij. Ook Sara moet mee in de vaart der vrouwenvolkeren en wordt door haar moeder liefdevol klaargestoomd voor een leven op de barricades. Een krachtige vrouw

Als de vrolijke en kleurrijke Penny (15) bij Sara in de klas komt, verandert haar perspectief. Via de platenkast van Penny's vader, die wel 1500 elpees heeft, ontdekt ze **Donna Summer** en wordt ze gegrepen door zowel de muziek als het verleidelijke uiterlijk van de discodiva. Sara begint haar nagels te lakken en mascara te dragen, maar als ze merkt dat haar moeder neerkijkt op die 'heupwiegende suikerpoppetjes', houdt ze haar nieuwe voorkeuren geheim. Donna's muziek wordt voortaan verstopt, de Popfoto stiekem gelezen en nieuwe kleding achterin de kast verstopt. De enige die Sara echt begrijpt, is haar muziekleraar Peter (31).

moet ze worden, net als Maria zelf.

Dat lukt en tot verbazing van Penny kiest Sara uiteindelijk voor een nummer van punkzangeres Patti Smith, al bakt ze er tijdens het oefenen weinig van. Bij Donna Summer daarentegen is ze in haar element en komt haar talent voor zingen en dansen tot volle bloei. Ondertussen probeert Maria de vrouwenliefde uit met Daan (41), een butche lesbienne, en strijdt ze tegen de plaatselijke seksshop. Sinds een jong meisje is aangerand in de fietstunnel bij het station organiseert Maria ook nog een **handtekeningenactie** voor betere verlichting in de tunnel. Door die tunnel moet zelf Sara ook regelmatig, maar liever fietst ze om.

Sara schrijft zich na enig aarzelen in voor een **bonte avond** in het cultureel centrum, maar als Maria erachter komt dat Sara Donna Summer wil nadoen, is ze diep teleurgesteld en probeert ze haar dochter op andere gedachten te brengen.

Ook Sara moet mee in de vaart der vrouwenvolkeren.

Sara, die verliefd is op klasgenoot Jeroen en voor het eerst met hem zoent op de atletiekbaan, keert zich steeds meer af van haar moeders strijd – zeker als ze ziet hoe hard het eraan toe gaat tijdens de jaarlijkse **Heksennacht**, waar demonstranten en tegenstanders de confrontatie aangaan en Maria in haar gezicht wordt gespuugd. Als Maria Sara dan ook nog tijdens het slot van de handtekeningenactie publiekelijk voor schut zet, is de maat vol: Sara loopt weg. Na tussenkomst van Peter verzoenen moeder en dochter zich en is er weer een glimp van die ooit zo hechte band, maar dan ontdekt Maria dat in plaats van de weggepeste seksshop nu een non-stop **pornobioscoop** komt. In een spoedvergadering besluit de werkgroep meteen actie te ondernemen tijdens de openingsavond van de bioscoop, die echter op dezelfde dag valt als Sara's optreden. Hoewel Maria het moment suprême van haar dochter niet wil missen, laat ze zich door Daan onder druk zetten en kiest ze toch voor haar strijdmakkers. Ze zegt hier niets over tegen Sara, maar die heeft alles al gehoord en is diep teleurgesteld.

Op de bewuste avond bereidt Sara zich met tegenzin voor op haar optreden als Patti Smith, maar Peter brengt haar op andere gedachten en even later stapt Sara alsnog als Donna Summer het podium op. Haar performance lijkt wel magisch, zo goed is ze. Terwijl het publiek ademloos toekijkt, wordt de pornobioscoop bestormd en in brand gestoken, maar de politie grijpt hardhandig in en Maria raakt gewond. Midden in het tumult beseft ze plotseling haar fout en rent richting het cultureel centrum. Halverwege Sara's sensuele act valt ze binnen en komt het midden in de zaal tot een **confrontatie**,

waarbij Maria ontroerd vaststelt dat haar dochter even krachtig is als zichzelf – misschien wel krachtiger.

Scène-introductie: Sara moet tegen haar zin mee met Maria het podium op tijdens het slot van een handtekeningenactie voor betere verlichting in de fietstunnel, maar heeft geen idee wat haar moeder precies van plan is.

1 EXT. PODIUM / PLEIN - DAG

Sara staat aan de zijkant van het podium, naast de mengtafel van de geluidsman. Stuurs kijkt ze voor zich uit.

Voor het podium zijn een paar honderd mensen verzameld.

Maria staat midden op het podium met een stapeltje papieren in haar hand, naast de WETHOUDER en twee andere VROUWEN uit de vrouwenbeweging, waarvan één een microfoon vastheeft.

SPREEKSTER

En daarom bieden we de wethouder
vandaag deze handtekeningen aan.

Applaus. Maria overhandigt trots de handtekeningen aan de wethouder. Sara kijkt toe terwijl de GELUIDSMAN de schuif waaronder op een stuk tape 'MIC' staat iets omhoog schuift.

SPREEKSTER

En dan geef ik nu het woord aan
(de wethouder).

Voordat de vrouw hem de microfoon kan overhandigen, heeft Maria hem al te pakken.

MARIA

(buiten het bereik van de
microfoon)

Ik wil ook nog iets zeggen.

Ze doet een stap naar voren met de microfoon in haar hand en kijkt het publiek indringend aan. Een plechtige stilte valt.

MARIA

Vandaag zijn we bijeen om te
strijden voor een stad waarin
vrouwen veilig alleen over straat
kunnen. En dat doen we niet
alleen voor onszelf, maar zeker
ook voor de generatie na
ons. Voor meisjes zoals mijn
dochter, die daar staat.

(doet haar hand op de
microfoon)

Kom even dichterbij lieverd.

Sara schudt van nee.

MARIA (CONT'D)

Kom nou even.

(CONTINUED)

CONTINUED: (2)

2.

Met tegenzin loopt Sara naar haar moeder, die een arm om haar heen slaat. In het publiek ziet Sara nu Jeroen met zijn vrienden staan. Hij zwaait vrolijk naar haar.

MARIA

Dit is mijn dochter Sara. Ik ben er enorm trots op dat ze in mijn voetsporen is getreden als voorvechtster van vrouwenzaken.

Maria zoekt naar woorden.

MARIA

Maar zoals meisjes van haar leeftijd nu eenmaal doen, gaat ze steeds meer haar eigen weg..

Een korte, onzekere blik op Sara.

MARIA (CONT'D)

En dat is ook goed.. denk ik. Maar laat die weg wel zonder gevaren zijn! Een mooi, jong meisje zoals zij..

Enkele mensen fiet-fiewen. Jeroen lacht en knipoogt naar haar. Sara voelt zich opgelaten.

MARIA (CONT'D)

.. moet alleen de deur uit kunnen zonder lastig gevallen te worden! Er zullen best jongens zijn die aan haar willen zitten..

Sara kijkt haar moeder geschokt aan.

MARIA (CONT'D)

.. maar alleen met haar toestemming! Maakt niet uit hoe ze gekleed is! Al loopt ze verdorie in haar nakie over straat - jullie hebben met je poten van haar af te blijven als ze dat niet wil!

Gejoel in het publiek, een enkeling fluit provocerend. Eén van de vrienden van Jeroen maakt een V-teken voor zijn mond en beweegt zijn tong erdoorheen, waarop Jeroen hem een stomp geeft. Sara kan wel door de grond zakken van schaamte.

De vrouw die de microfoon eerst had, wil hem uit Maria's handen trekken.

SPREEKSTER

Okeee, dankjewel Maria!

Maar Maria laat de microfoon niet los.

(CONTINUED)

CONTINUED: (3)

3.

MARIA
(mime't de woorden)
Ik ben zo klaar.

Ze richt zich weer tot het publiek.

MARIA (CONT'D)
Dat de seksshop bij het station
gesloten is, is al een stap in de
goede richting. Maar er is nog
een lange, lange weg te gaan!

Sara kijkt opzij, naar de geluidsman. Die staat met zijn
rug naar de tafel toe en rommelt in een koffer. Dan loopt
ze rustig weg, het podium af. Maria heeft het niet eens
door en praat verder.

MARIA (O.S.)
Laten we afspreken dat we er als
inwoners van deze stad alles aan
doen seksuele intimidatie en
seksueel geweld (een halt toe te
roepen).

Eenmaal bij de mengtafel buigt Sara voorover, schuift de
'MIC'-knop helemaal naar beneden en verlaat het podium via
het trapje.

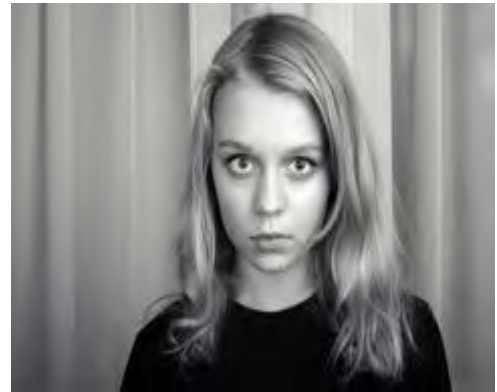
POV ANDERE KANT PLEIN:

In de verte staat Maria geanimeerd en vol vuur te praten,
maar van wat ze zegt is geen woord meer te verstaan.

'Gejoel in het publiek, een enkeling fluit provocerend. Eén van de vrienden van Jeroen maakt een V-teken voor zijn mond en beweegt zijn tong erdoorheen, waarop Jeroen hem een stomp geeft. Sara kan wel door de grond zakken van schaamte.'

Motivatie

Mijn eigen moeder was begin jaren tachtig actief in de vrouwenbeweging. Ik schaamde me destijds voor de posters die pontificaal in de woonkamer hingen en de strijdlieden die mijn moeder zong in het vrouwencafé. Ze was bij lange na niet zo radicaal als de moeder in mijn scenario, maar ik kan me de wens dat mijn moeder gewóón was – normáál – nog goed herinneren. In de jaren zeventig was het vrije, progressieve gedachtegoed tot in de provincie doorgedrongen: partnerruil; seks met minderjarigen; moeders die er opeens met de buurvrouw vandoor gingen – het moest allemaal kunnen. Tuttigheid was taboe. Maar hoe was het eigenlijk voor de kinderen van die vrijgevochten types die op de barricades stonden?

Lipgloss is een film over rechten: over vrouwenrechten in de traditionele zin, maar ook over het recht om een sexy vrouw te zijn met een laag uitgesneden glitterjurk, zonder lastig gevallen te worden. En het is vooral een verhaal over het recht van kinderen om zichzelf te zijn – en geen kopie van hun ouders. Daarnaast zijn er duidelijke lijnen te trekken naar het heden. De starre tunnelvisie en het polariserende wij-zij-denken van veel groeperingen in die tijd bijvoorbeeld, waarin geen ruimte was voor nuance. Of de opnieuw oplaaiende discussie over seksueel geweld (met als meest recente voorbeeld Keulen).

Bovenal is *Lipgloss* een film over muziek, omdat muziek voor veel tieners de enige manier is om zich uit te drukken. En ik wilde een film schrijven die muziek ademt, waarin alle personages van muziek houden.

Bio

Als kind al speelde ik het liefst alleen op zolder en liet mijn Barbies allerlei avonturen beleven die in mijn hoofd ontstonden. Eigenlijk leefde ik continu met een verhaal in mijn hoofd – en eerlijk gezegd nog steeds. Bij het horen van een liedje zie ik regelmatig meteen een videoclip voor me, bij het zien van een enkel beeld ontvouwt soms automatisch een dramatisch uitgangspunt. Alsof er een luikje in mijn hoofd open gaat.

Als programmamaker bij MTV en TMF kon ik mijn liefde voor beeld (en muziek) kwijt en als tekstschrijver/journalist mijn liefde voor tekst (en ook weer muziek). Toch miste ik iets, ik miste het creëren van iets eigens, ik wilde niet meer alleen andermans creaties verwoorden. Toen ik in 2014 de basiscursus bij ScriptAcademy volgde, leek het alsof de naald van mijn interne platenspeler na jaren opeens in de groef viel – ik had mijn draai gevonden en ben van plan om nog heel veel platen te draaien.

Heleen Heijnis - hheijnis@gmail.com - 06 51470109 - heleenschrijft.nl

WATERDICHT

Script Academy - 1 juli 2016

"Loslaten betekent tijdelijk het houvast verliezen. Niet loslaten betekent voor altijd het houvast verliezen." – Søren Kierkegaard

Waterdicht

De liefde van een succesvol carrièrebestel krijgt de ultieme test als de man fronto-temporale dementie krijgt. Hij wil euthanasie maar zij wil hem bij zich houden. Ze leert dat de ultieme daad van liefde is hem los te laten.

PSYCHOLOGISCH DRAMA/50 MINUTEN

PLOT

Valerie (42) runt samen met haar man Mark (47) softwarebedrijf Netgear. Het geluk lacht ze toe, na twintig jaar huwelijk zijn ze nog steeds verliefd, en Netgear is uitgekozen als een van de vijf meest veelbelovende start ups van het jaar. Als ze de bijkomende competitie winnen gaat er een nieuwe wereld voor hen open. Maar Mark is er niet helemaal bij; hij is opeens weer aan het stappen, toont interesse in andere vrouwen en overweegt een motor te kopen. Zijn vader Bouke (68), een oude hippie op een Harley, ziet dat wel zitten. Valerie is er niet blij mee, ze ziet alle tekenen van een midlife crisis. Maar in plaats van de confrontatie aan te gaan, gaat ze voor de consensus. Ze vertelt Mark dat ze hem de ruimte geeft die hij blijkbaar nodig heeft. Ga het maar uitzoeken, zegt ze. In de hoop daarmee haar huwelijk te redden.

Dan vindt Valerie een sportschoen van Mark in de oven en als hij opeens midden in Amsterdam het verkeer gaat regelen, vermoed Valerie dat er iets anders aan de hand is; een depressie misschien, of een psychose? Mark gaat de medische molen in. Wachtend op de uitslag filosoferen ze samen over wat er aan de hand kan zijn. Ze delen oude angsten en verdriet, maar praten ook over hun plannen en dromen. Beide ontdekken dat ze elkaar misschien toch niet zo goed kenden als ze dachten.

De uitslag is totaal onverwacht: Mark heeft Frontotemporale Dementie, een vorm van dementie waarbij het gedrag verandert en die vaak bij jongere mensen voorkomt. Na de eerste schok en ontkenning moeten ze accepteren dat Mark nooit meer de oude wordt.

Valerie heeft geen tijd te verliezen: ze maakt voortvarend plannen voor hun laatste jaren samen. Bouke ziet zijn kans om eindelijk die motortocht met zijn zoon te gaan maken. Maar Mark wil niet meer. Hij wil euthanasie voordat hij echt dement wordt. Valerie kan dit maar moeilijk accepteren. Eerst is ze boos, maar als ze merkt dat Mark snel achteruit gaat, hoopt ze dat hij zijn wens vergeet. Zij zal hem er niet aan herinneren. Ze krijgt gelijk. Marks situatie verslechtert zo

Zijn aanwezigheid is een continue herinnering aan haar egoïsme.

snel dat er van alle plannen niets meer komt. Elke dag weer wordt haar pijnlijk duidelijk waarom hij eruit wilde stappen. Dit is geen leven. De hele dag loopt hij rondjes en bonkt met zijn hoofd tegen het raam. Zijn aanwezigheid is een continue herinnering aan haar egoïsme.

Valerie houdt de pose op van de lieve, geduldige partner, maar ondertussen reageert ze zich af op Mark, op vreemden in het verkeer, en flirt ze met Peter die ze ontmoet heeft tijdens een avond stappen. Ondertussen verwisselt ze Marks luiers en sluit hem op in huis omdat hij zo rusteloos is. De situatie wordt onhoudbaar.

Langzaam groeit bij Valerie het besef dat ze haar grote liefde, terwijl hij zo letterlijk aanwezig is, al lang kwijt is. Bouke vindt dat het allemaal reuze meevalt en dat ze niet moet zeuren. Maar Valerie ziet maar één uitweg: Mark te geven wat hij wil en hem helpen te sterven. De ultieme daad van liefde.

SCÈNES

Mark heeft net zijn onderzoeken en scans gehad in het ziekenhuis. De uitslag laat nog twee weken op zich wachten. Valerie heeft het idee opgevat dit weekend hun slaapkamer op te knappen.

53 INT. WOONARK SLAAPKAMER – DAG

Valerie trekt behang van de muur. Ze is lekker agressief bezig.

Valerie draait zich om, Mark staat met koffie naast haar. Ze kijkt er even naar, accepteert dan zijn gebaar.

Ze zitten naast elkaar op de grond, tegen de net gezaagde planken. Drinken koffie.

VALERIE

Gewoon, landen die ik nog wil zien.
Ik wil altijd nog een keer naar
Antarctica.

MARK

Pinguïns.

VALERIE

Je moet daar met een schip naartoe.
Vanuit Chili of zo.

MARK

Lijkt me niks al die sneeuw.

VALERIE

Ik wil ook nog een keer vliegen.
Met zo'n pak met van die dingen,
weet je wel. Dat je zweeft.

MARK

Dan ga je dat toch doen.

VALERIE

Een tattoo.

MARK

Leuk! Neem ik er ook een.

VALERIE

Het noorderlicht zien.

MARK

Gaan we naar Lapland deze winter.

Valerie is even stil.

VALERIE

Een pasgeboren kind. Op mijn buik.

Stilte.

Mark zet zijn koffie weg. Slaat voorzichtig zijn arm om Valerie.

54 INT. SLAAPKAMER - AVOND

Het wordt donker in de kamer. Mark hangt de nieuwe lamp op, Valerie knipt hem aan.

Ze gaat op het bed onder de nieuwe lamp liggen, het is er een met allemaal uitsparingen. Ze klopt op de plek naast haar. Mark geeft de lamp een draai en komt naast haar liggen. Samen kijken ze naar de veranderende patronen op de muur en het plafond.

VALERIE
Moet je je vader niet bellen?

MARK
Later.

Valerie staart naar de schaduwfiguren op het plafond.

VALERIE
Er is een dag dat je voor het
laatst wordt opgepakt door je
ouders.

De lamp hangt bijna stil.

VALERIE (CONT'D)
En het wrange is, jij beseft het
niet en zij ook niet. Je moeder
denkt niet: ik pak nu mijn kind
voor het laatst op. En jij ook
niet: je klimt gewoon zelf op die
stoel. En dan is het voorbij. Het
komt nooit meer terug.

55 INT. WOONARK KEUKEN - AVOND

Valerie en Mark lepelen staand een bak ijs leeg.

VALERIE
Wat doen we nou.
Als het echt mis is?

Mark haalt zijn schouders op.

VALERIE (CONT'D)
Straks word je kaal.

MARK
Chemo kan ik hebben.

VALERIE
Een operatie.

MARK
Ik ben gewoon een vent met een
midlife crisis.
Accepteer het nou maar.

Mark schept een grote hap ijs en houdt hem voor haar mond. Valerie opent hem, maar als hij de hap naar binnen wil duwen, doet ze haar mond dicht. IJs op haar gezicht. Valerie doet haar hand in het ijs en smeert het op Marks gezicht. Ze lachen samen, rennen rondjes in de keuken. Valerie schiet in een slappe lach bui. Hier moet Mark weer om lachen. Ze liggen op de keukenvloer.

56 INT. WOONARK SLAAPKAMER - AVOND

Mark staat in de deur van de slaapkamer. Hij is helemaal af en het is prachtig geworden. Aan de muur een ZWART-WIT FOTO van hen samen, met hun gezichten van de camera af. Valerie strijkt de nieuwe dekens glad en legt de kussens recht. Mark kijkt naar haar. Hij is bezorgd.

VALERIE
Helemaal perfect.

57 INT. SPREEKKAMER SPECIALIST - DAG

Valerie en Mark zitten aan tafel bij de neuroloog.

NEUROLOOG
Frontotemporale dementie.

Hij laat even een pauze vallen. Valerie buigt zich naar voren. Mark laat zich achterover in zijn stoel zakken.

Ik vertel het liefst verhalen die mensen aan het denken zetten. Over hun eigen keuzes en kwetsbaarheden. Over hun kijk op de wereld. Als ik daar iets aan kan toe kan voegen, ben ik tevreden.

Heleen Heijnis
hheijnis@gmail.com
06 51470109

Bio

In ons gezin was ik altijd degene die filmpjes maakte met de camera van mijn moeder. Met het nodige knip- en plakwerk fabriceerde ik er een verhaal van. Toen al was mijn doel de emotie op te zoeken en mensen te raken. Ik ben dol op verhalen, vooral als ze iets onverwachts hebben en je aan het denken zetten. Wat zou ik doen in die situatie? Als kind schreef ik al en nu, als zelfstandig ondernemer, nog steeds. Maar de juiste vorm vond ik pas bij het scenario schrijven. Na de Eyeopener aan Script Academy wist ik het zeker: dit is de opleiding voor mij.

Het was niet makkelijk: ik wil alles graag in een keer goed doen en dat is nu juist wat scenario schrijven niet is. Schrappen, herschrijven, doorschrijven, knippen en weer herschrijven. Net zolang tot de scène helder is en precies de emotie weet te raken die ik voor ogen heb.

Motivatie

In een jaar tijd stierven mijn vader en schoonvader aan dementie. In het proces dat daaraan vooraf ging kwam ik voor moeilijke keuzes te staan. Bij dementie is euthanasie een lastige kwestie: eigenlijk moet je uit het leven stappen terwijl je nog goed bent. Een onmenselijke keuze, en daarom doen maar zo weinig mensen het. In mijn film maakt iemand die keuze wel, maar de partner kan er niet mee omgaan. Met *Waterdicht* wil ik laten zien dat er nooit één waarheid is. En dat je soms beter iets los kunt laten om te krijgen wat je nodig hebt.

Ik vertel het liefst verhalen die mensen aan het denken zetten. Over hun eigen keuzes en kwetsbaarheden. Over hun kijk op de wereld. Als ik daar iets aan kan toe kan voegen, ben ik tevreden.

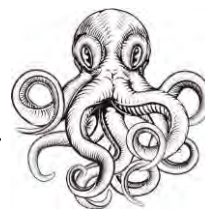
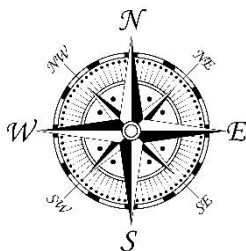
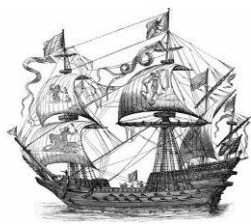
De Schat van Inktvis Eiland

Gebaseerd op het boek van Reggie Naus

Jeugd/animatiefilm

Scenario: Elaine Fleur

De Schat van Inktvis Eiland

Gebaseerd op het boek van Reggie Naus

Wanneer een eigenwijs meisje plotseling wees wordt en haar erfenis wordt gestolen, gaat ze achter de moordenaar en dief aan. Tijdens een gevaarlijke zoektocht over de Caribische Zee, vindt ze niet alleen een legendarische schat, maar ook een nieuwe familie aan boord van een piratenschip.

Avonturenfilm/animatie / 90 minuten / Vanaf 6 jaar

Plot

Port Royal, Engeland, 1720

Ik ben Rowan Stevenson en ik ben 11 jaar. Mijn huis heeft geen muren en staat nooit op één plek. En mijn nieuwe familie is een beetje... bijzonder.

Eerst woonde ik met mijn ouders in een herberg aan het strand. Erg succesvol waren we niet: m'n gekke ouders joegen altijd alle klanten weg. Ze hielden zich niet aan de etiquette en mijn vader had een verzameling donderbussen. Voor het slapen gaan zongen we altijd een liedje bij mijn muziekdoos: 'Hoed u voor de klauwen van de duivel. Twintig stappen noordnoordoost vanaf de tweehoorn!' Misschien waren mijn ouders wel trots op wie ze waren, échte Stevensons, maar de mensen uit het dorp vonden ons maar raar. Ik wilde liever normaal zijn: met een mooie roze jurk, zoals een echte dame.

Op een dag kwamen er gasten naar de herberg, maar niet om te logeren. Een kwaadaardige man, Balthasar Grimm, zette de herberg in brand. M'n ouders gaven mij de opdracht om te vluchten met de muziekdoos naar Port Royal, waar ik mijn oom Edward Stevenson moest zoeken. Terwijl ik wegrende, hoorde ik twee schoten. Grimm en zijn mannen pakten de muziekdoos af en voeren weg op een schip met zwarte zeilen in de mist. En m'n ouders kwamen niet meer terug.

Ik had mijn ouders beloofd om de muziekdoos veilig te bewaren en er was maar één persoon die mij hierbij kon helpen. Daarom zocht ik een schip naar Port Royal, maar niemand wou mij aan boord nemen: vrouwen brengen ongeluk aan boord. Ik verstopte mij in een kist en werd aan boord gedragen, maar ik werd betrapt door Peter, de bange scheepsjongen. Hij had net als ik geen ouders meer. Wel wist hij de weg in Port Royal en samen gingen we op zoek naar mijn oom.

Tot mijn grote verbazing bleek mijn oom kapitein Groenbaard te zijn op zijn schip de Zeehavik: een piratenschip! En mijn vader was vroeger één van zijn beste piraten. Ik kwam dus uit een echte piratenfamilie. We gingen op zoek naar de muziekdoos. Aan boord van de Zeehavik moest ik in de bloedhete keuken werken. Waarom mocht Peter wel piratendingen doen? Ik was toch de dochter van een piraat? Ik bedacht een plan: ik maakte het eten zo vies, dat er bijna een muiterij uitbrak en dwong Groenbaard om mij op te leiden tot een echte zeevrouw. Ik leerde navigeren via de sterren, zwaardvechten en, heel belangrijk, 'Arrrr!' roepen. En eigenlijk was het leven aan boord van een piratenschip heel leuk. Hier maakte het niet uit hoe

groot of klein je bent of welke huidskleur je hebt, iedereen liep op blote voeten en iedereen klom in de masten. Ik voelde me eindelijk niet meer alleen.

We kwamen Grimm op het spoor. Groenbaard wilde onderhandelen, maar ik kookte van woede toen ik die dief en moordenaar zag. Ik dacht dat ik zo goed was in piraat zijn, dat ik de muziekdoos wel in m'n eentje terug kon krijgen. Maar het echte piratenleven was gevaarlijker dan ik dacht. Er ontstond een ruig gevecht en Groenbaard moest mij redden uit de handen van Grimm. Ik wist de muziekdoos terug te stelen, maar had daarvoor de piratenregels overtreden door niet naar Groenbaard's bevelen te luisteren. Hij zette gelijk koers terug naar Port Royal om mij terug te brengen. Ik was zo boos op mijzelf. Ik had eindelijk de muziekdoos terug, maar voor wat? Alsof die muziekdoos mijn ouders terug zou brengen. Een zoute traan viel op de inktvis in de muziekdoos en ik geloofde mijn ogen niet: hij kwam tot leven! Zijn tentakel opende een luikje waaruit een stuk perkament tevoorschijn kwam: de legendarische schatkaart van mijn over-over-overgrootvader Henry Stevenson! Daarom had Grimm hem dus gestolen. We hadden een nieuwe koers: op naar Inktvis Eiland, waar de schat lag begraven.

Net wanneer ik weer wat vertrouwen had gewonnen bij de piraten, ging het weer mis. De schatkaart was nep en er lag helemaal geen schat begraven. Zelfs ik geloofde dat meisjes ongeluk brachten aan boord. Maar toen herinnerde Peter mij aan het liedje van m'n ouders: 'Hoed u voor de klauwen van de duivel. Twintig stappen noordnoordoost vanaf de tweehoorn!' Al die tijd had mijn vader mij de echte locatie van de schat geleerd. Om het zeker te weten of mijn vermoeden klopte, ging ik terug naar Inktvis Eiland, maar de bezorgde Peter kwam natuurlijk achter mij aan. Ik navigeerde via de sterren. En inderdaad, verborgen achter een waterval in de jungle vonden Peter en ik de schat, maar Grimm was ons achtervolgd. Ik zorgde voor afleiding zodat Peter kon ontsnappen. Hij haalde Groenbaard en de bemanning. In een laatste gevecht vocht ik zij aan zij met Groenbaard en versloegen we Grimm. We namen die stinkende hoop zeewier (zoals Groenbaard zou zeggen) gevangen. Toen we de schat wilden meenemen, kwam het hele eiland tot leven. Het eiland was een gigantische inktvis! Hij slingerde Grimm weg met zijn tentakel en op een grote golf voeren we weg op de Zeehavik.

Terug in Port Royal sloegen de piraten nieuwe voorraden in. Hier werd ik opgewacht door professor Archibald, de broer van mijn moeder. Hij had een brief van mijn moeder waarin stond dat hij mijn echte peetoom was. Het leek Groenbaard beter als ik bij hem zou gaan wonen, want het piratenleven is toch wel erg gevaarlijk voor een klein meisje. De professor had speciaal voor mij een roze jurk laten maken, zoals ik altijd al wilde. De volgende dag zouden we vertrekken naar Engeland waar ik naar school kon en zoveel jurken mocht kopen als ik maar wilde. Alles waar ik eerder van droomde: een doodnormaal leven als een echte dame. Maar was ik dat wel? Of was ik de dochter van een piraat? Klopte er geen piratenhart in mij? Ik nam mijn besluit: ik rende zo hard als ik kon naar de haven. In mijn roze jurk en met een perfecte 'Arrr' sprong ik in een roeiboot en ging naar huis... bij de piraten op de Zeehavik.

Plotvraag

Zal het Rowan lukken om haar muziekdoos terug te krijgen? Zal Rowan een nieuw thuis vinden na het verlies van haar ouders?

Vrijheid leidt tot persoonlijke groei

Liefde overwint vooroordelen

Thema's:

Coming of age

Verlies van ouder(s)

Rebel vs. conformity

Klein meisje vs. ruige zeemannenwereld in de Gouden Eeuw van de Piraterij (gender)

Bio

Van jongs af aan schreef ik verhalen. Ik zat liever met mijn hoofd in een andere wereld, met mijn neus in boeken of in de bioscoop. In 2013 ben ik afgestudeerd aan de Universiteit van Amsterdam als Master of Arts in Film Studies. Tijdens mijn studie analyseerde ik veel films en schreef mijn thesis over de boekadaptatie van *The Hobbit*: van J.R.R. Tolkien naar Peter Jackson.

Tijdens m'n studie schreef ik ook mijn eerste filmscript, dat werd voorgedragen bij het Schrijfpaleis. Wat geweldig om je personages tot leven te zien komen! Ik merkte dat ik scenarioschrijven eigenlijk leuker vond dan wetenschappelijke stukken schrijven en theorieën op films los te laten die al klaar zijn. In deze creatieve kant van film kan ik mijn liefde voor verhalen en schrijven, mijn fantasie en het creëren van nieuwe werelden kwijt. Ik wilde meer leren over scenarioschrijven en ben gaan studeren aan de Script Academy.

Motivatie

Als afstudeerproject schrijf ik het script van de avonturenfilm *De Schat van Inktvis Eiland*, gebaseerd op het gelijknamige kinderboek van Reggie Naus. Ik werd gegrepen door de girl power in dit verhaal en ging de uitdaging aan om dit te vertalen naar een filmscript.

De Schat van Inktvis Eiland is een coming of age verhaal over een stoer, eigenwijs meisje dat als buitenbeentje in de ruige zeemannenwereld terecht komt. Ze probeert zich als enige meisje staande te houden tussen de excentrieke piraten. Zelf was ik ook altijd een buitenbeentje: dat rare, stille meisje achterin de klas. Een uitspraak van scenarioschrijver Joss Whedon inspireerde mij:

**"Whatever makes you weird, is
probably your greatest asset."
– Joss Whedon**

Wat er is zo erg aan wat anders zijn? Is er eigenlijk wel iemand normaal? Gebruik je uniekheid!

In de fascinerende arena van de Gouden Eeuw van de Piraterij vormen voor mij herkenbare thema's de rode draad: een meisje die haar plek in de wereld probeer te vinden, na het verlies van haar ouder(s). Ze vindt een nieuwe familie en vriendschap op een onverwachte plek. Met haar vernieuwde innerlijke kracht kiest ze haar eigen pad.

Met deze film wil ik de kijkers even meenemen naar een andere wereld. Ik wil een film schrijven waarom je kunt lachen. Maar vooral wil ik het gevoel meegeven dat je trots moet zijn op wie je bent. Hoe uniek, vreemd of anders je ook bent. En misschien een 'Yaarr!' roepen.

INT. HERBERG 'DE ROC' - DAG

Jack zit met grote leren laarzen op tafel. Hij peutert met een DOLK tussen zijn tanden. Rowan duwt met één hand zijn voeten op de grond.

Rowan zet met haar andere hand het heerlijke ontbijt op tafel. Eleanor en Jack willen weer wat pikken. Rowan slaat hun handen weg.

Nog voordat de gasten aankloppen, doet Eleanor de deur open en sleept de gasten enthousiast naar binnen.

ELEANOR

Welkom in onze herberg! Wij zijn de Stevenson-familie.

JACK STEVENSON

Ik neem jullie zeekisten wel.

De beresterke Jack tilt de loodzware koffers zonder enige moeite op. De familie staat met open mond te kijken.

ELEANOR

Jullie zijn vast uitgeput! Willen jullie wat drinken? Thee, koffie-

JACK STEVENSON

Rum?

ROWAN

Pap!?

Jack neemt zelf een flinke slok uit een fles. Rowan werpt hem een vuile blik toe. Voordat de gasten kunnen antwoorden, trekt Eleanor ze mee.

ELEANOR

Kom verder! We hebben zeven kamers, waarvan vier met prachtig uitzicht op de zee!

De familie kijkt geschrokken naar de vreemde voorwerpen in de herberg: de opgezette dodo, een samuraizwaard en een gekrompen hoofd. Eén van de kinderen trekt bang aan de mouw van zijn moeder en wijst naar het hoofd.

JACK STEVENSON

De maaltijd is om 18:00. Captain's Dinner, mijn dochters specialiteit! Je zult geen betere kok vinden!

De vrouw uit het gezin kijkt verbaasd en dan afkeurend naar Rowan in haar gescheurde jongensklleding.

Rowan vangt haar blik op, kijkt beledigd, maar probeert aardig te blijven.

ROWAN

Pap, mam, laat ze even bijkomen.

De gigantische Jack buigt zich over de kinderen.

JACK

's Avonds bij de haard vertel ik
jullie de spannendste verhalen over
koppenkrimpers, spookschepen en
oerlelijke trollen!

Het kleinste kind begint te huilen. Rowan schrikt.

VROUW

(zoekend naar een excuus)
Dit klinkt als een heerlijke
herberg, maar helaas... zijn m'n
kinderen allergisch voor de zee...
de zeelucht!

De ouders pakken de koffers weer terug.

ELEANOR

Maar u heeft het leukste nog niet
gezien.

JACK STEVENSON

M'n wapencollectie.

Jack opent zijn lange jas waarin hij tientallen pistolen heeft hangen. Rowan gaat snel voor hem staan. Het kind begint nog harder te krijsen.

ROWAN

Hij maakt maar een grapje!

ELEANOR

Niet nu, Jack!

MAN

(angstig)
Ik denk... dat we toch ergens
anders gaan kijken. Verderop in het
dorp. Bedankt voor jullie... eh...
gastvriendelijkheid!

ROWAN

Asjeblieft, blijf!

VROUW
(tegen Rowan)
Het spijt me, kind.

Het gezin vlucht de herberg uit. Rowan staat teleurgesteld in de deuropening met pannenkoeken in de vorm van een inktvis. Haar ouders komen achter haar staan.

ELEANOR
Dat ging niet slecht. Ze waren
langer binnen dan de vorige gasten.

JACK STEVENSON
En ze gilden dit keer niet.

Jack en Eleanor geven elkaar een high-five. Rowan gooit de pannenkoeken voor hun voeten neer op de grond en stormt weg. Haar ouders kijken haar bezorgd na.

44

INT. DE ZEEHAVIK / KAJUIT - NACHT

Rowan en Peter worden de kajuit ingeduwde. Walter, Boraafya en Zwarte Jakhals blokkeren de deur.

Rowan kijkt rond in de rommelige kajuit. In een hoek staat een onopgemaakt bed met een lege fles. Overal liggen zeekaarten en wapens verspreid.

ZWARTE JAKHALS
Wat doen we met ze, kap'tein?
Kielhalen? Ondersteboven aan de
mast vastbinden? Verkopen voor
losgeld?

Zwarte Jakhals prikt gemeen in Peters bovenarm. Kapitein Groenbaard gaat achter zijn bureau zitten en legt z'n leren laarzen op tafel. Reggie, de havik, gaat op de leuning van zijn stoel zitten. Hij pakt een fles rum tussen de rotzooi vandaan.

GROENBAARD
(tegen Rowan)
Eerst wil ik horen waarom je hier
bent.

ROWAN
Ik... Een man...

Rowan weet niet hoe ze het moet zeggen. Groenbaard kijkt haar vragend aan.

ROWAN (CONT'D)

Hij heeft mijn muziekdoo's gestolen
en... m'n ouders... vermoord.

Groenbaard schrikt en laat de fles rum uit z'n handen
kletteren.

GROENBAARD

Wat zeg je?! Verm-... Onmogelijk,
jouw vader is één van de beste
piraten die ik ooit heb gekend.

Rowans mond valt open. Even is ze sprakeloos. Peter kijkt
Rowan verbaasd aan.

ROWAN

Mijn vader was geen piraat, hij was
baas in de herberg!

Ze bekijkt de kajuit en ziet dezelfde vreemde objecten zoals
in de herberg. Ze is al minder zeker van haar zaak.

GROENBAARD

Jouw vader was Woeste Jack!
Kwartiermeester hier op de
Zeehavik, voordat Walter Gunn zijn
plek overnam. Een piraat waar de
hele familie trots op was.

ROWAN

Kwartiermeester?

GROENBAARD

Rechterhand van de kapitein. Hij
regelt het reilen en zeilen aan
boord, zodat de kapitein zich met
belangrijke zaken bezig kan houden.
Het denkwerk enzo.

Groenbaard vist een reserve fles rum uit z'n laars vandaan.
Hij neemt een grote slok. Rowan ploft op een stoel neer.

ROWAN

Maar hij was een Engelsman... We
wonen al ons hele leven in
Engeland!

GROENBAARD

Hij hield zeker van Engeland.

45 EXT. ZEE - DAG (FLASHBACK)

De Zeehavik ligt naast een Engels schip. Een loopplank wordt aangelegd.

GROENBAARD (V.O.)
Zo'n twaalf jaar geleden vreesde
iedereen de Stevenson-broers.

Een jonge Groenbaard (met een korte groen sikje) en jonge Jack stappen aan boord van het Engelse schip. De bemanning zit vastgebonden.

46 INT. SCHIP - DAG (FLASHBACK)

De jonge Zwarte Jakhals (die eruit ziet als een grijs muisje) doorzoekt het ruim. Onder een bed zit een jonge vrouw (Eleanor Paddock) verstopt. De piraat trekt haar eronder vandaan.

GROENBAARD (V.O.)
Eén van mijn mannen vond een jonge
vrouw. Een echte dame.

PATS! Eleanor gooit een mes vlak langs het gezicht van de piraat. Het mes steekt bungelend in de deur achter hem. Het scheelt maar een haartje.

47 EXT. SCHIP - DAG (FLASHBACK)

Zwarte Jakhals sleurt Eleanor het bovendek op. Groenbaard en Jack kijken om. Jack's ogen worden groot. Eleanor kijkt de piraten woest aan. Als ze Jack ziet, wordt haar blik zacht.

GROENBAARD (V.O.)
Jack en zij keken elkaar aan en
pats, boem! De rest kun je raden.

48 INT. DE ZEEHAVIK / KAJUIT - NACHT

Rowan zit op het puntje van haar stoel.

ROWAN
Ze begonnen te vechten?

49

INT. DE ZEEHAVIK / KAJUIT - NACHT (FLASHBACK)

GROENBAARD (V.O.)
Vechten? Aye, pats, boem: ze
scheurden de kleding van elkaars
lijf en krabten elkaars ogen uit.

Jack en Eleanor komen hevig zoenend de kajuit binnen en
stoten alles in hun weg omver. Eleanor duwt Jack ruw op het
bed.

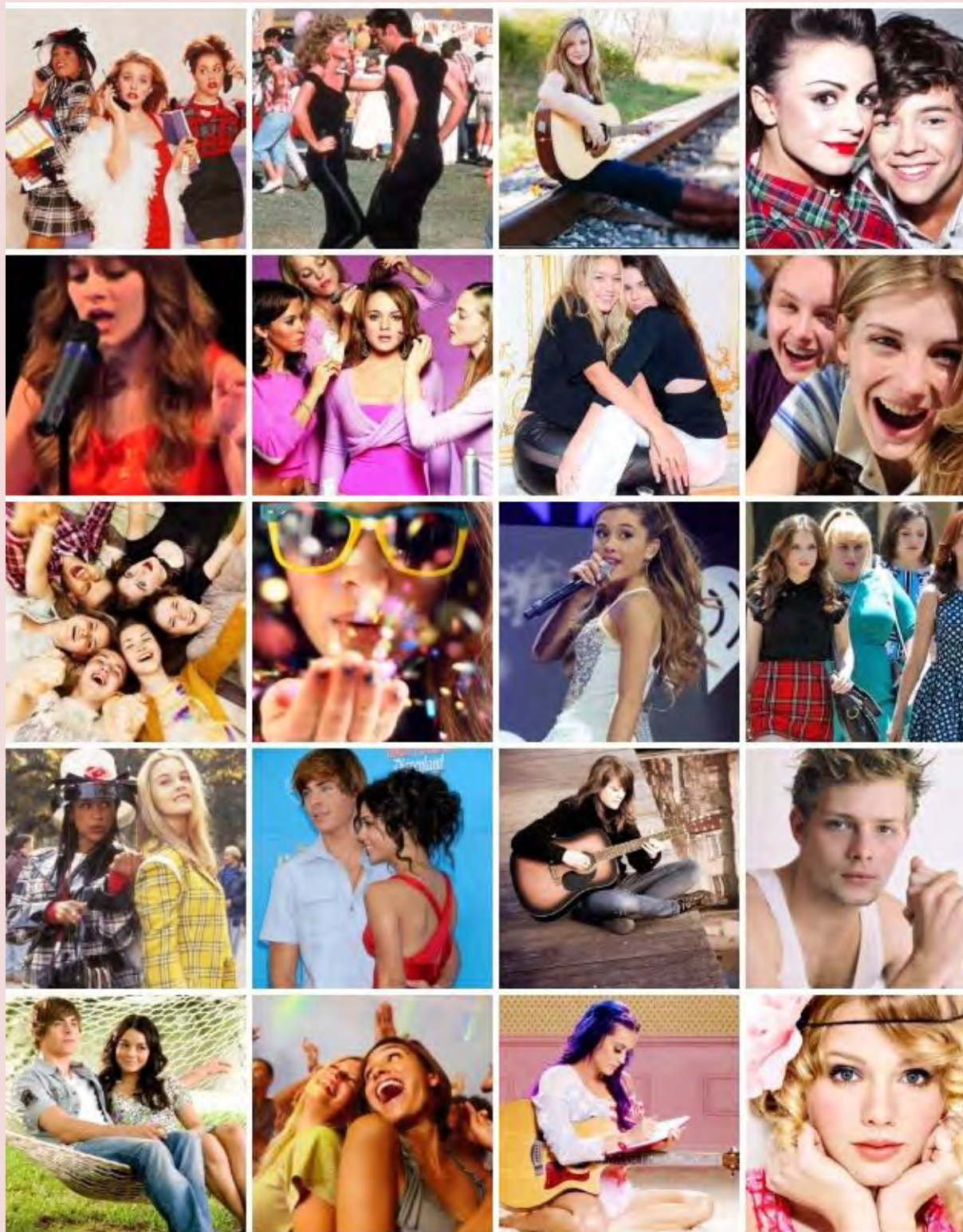
GROENBAARD (V.O.)
Verschikkelijk om te zien.

De jonge Groenbaard zit achter zijn bureau met een fles rum.
Als hij Jack en Eleanor binnen ziet komen, sproeit hij z'n
slok rum over z'n bureau uit.

LITTLE MISS FAMOUS

Een teenflick over liefde, vriendschap, muziek én roem

Nena wilde een romance, maar kreeg een showmance...

GENRE: tiener-romkom

DOELGROEP: meiden 11-18 jaar

LENGTE: 95 minuten

SCRIPT & IDEE: Jill Waas

E-MAIL: jillwaas@gmail.com

TELEFOON: 06-48619647

*“Mijn video ging viral en ik was in één klap beroemd.
En toen werd ik dus gebeld door Beyoncé voor een tour.
GRAPJE... haar beltegoed was waarschijnlijk op.”*

PLOT

NENA (17) leeft de fantasie van vele tienermeisjes. Haar zelfgeschreven liedje gaat viral op YouTube en nu is ze een ster-in-wording. Nena droomt groot: ze wil concertzalen uitverkopen, front row zitten bij de Grammy's en rondhangen met IT-girls als Beyoncé en Rihanna. Wanneer haar ultieme crush, ex-boyband-lid DEAN (20), haar benadert voor een duet, ligt de kans om een echte ster te worden voor het grijpen. En belangrijker: dit is misschien wel haar kans op ware liefde...

Maar niets is wat het lijkt in de showbizz, want de gehaaide manager van de popster ziet in de naïeve Nena de perfecte kandidaat voor een 'showmance'. Een neprelatie moet het beschadigde imago van Dean opvizzelen en zijn eerste soloalbum sinds hij uit de boyband werd gegooid naar de toppen van de hitlijsten loodsen. Zowel verbijsterd als vereerd besluit Nena mee te gaan in het plan. Het management belooft haar gouden bergen: nog diezelfde zomer zal zij een soloplaat mogen uitbrengen. Voor Nena is dit tevens dé kans om Dean beter te leren kennen en te zorgen dat hij echt voor haar zal vallen.

Samen met haar zingende prins stort ze zich in het showbizz-leven en Nena verliest zich in het perfecte, maar fake plaatje. Ze papt aan met soapie BABICHE (19), die haar helpt veranderen van een doodgewone tiener in een glamourpoe. Nena raakt meer en meer verwijderd van haar ware muzikale ambities en haar beste vrienden KATIE (17) en SEM (18). Ondertussen geeft Dean haar buiten de spotlights niet de aandacht waar Nena op had gehoopt.

Gepusht door Babiche maakt ze een move op zijn cd-presentatie. Wanneer hij haar eindelijk zoent, voelt ze echter niets. Nena zal de geschiedenis ingaan als het eerste meisje dat Dean afwees – wat als een enorme trigger op zijn gevoelens werkt. Maar Nena heeft geen benul, want ze wordt de volgende dag naast Dean wakker met een gat in haar geheugen. De ware kater volgt echter nog wanneer de foto's van Nena's dronken misdragingen op de cd-party verschijnen en ze wordt gelabeld als het zoveelste losgeslagen tienersterretje.

De enige die achter haar blijft staan, is Sem. Hij heeft zelfs een compleet Lunapark voor Nena geregeld om haar nieuwe video te filmen. Wanneer Sem haar daar zoent, beseft Nena dat ze al die tijd achter de verkeerde popster op het witte paard heeft aangelopen.

Maar het is te laat, want een computer-hack treft Hillywood en Deans verborgen Ranking the Starfuckers-dossier lekt uit: een serie bed-kiejkjes waarbij hij al zijn scharrels aan een ongezouten vleeskeuring heeft onderworpen, óók Nena. Sem wil niets meer met Nena te maken hebben als hij beseft dat ze heeft gelogen over haar relatie met Dean, die helemaal niet zo nep lijkt te zijn. Ondertussen toont Dean meer interesse dan ooit, maar Nena's popidool heeft zijn glitter verloren en zij zit vast in een fake-sprookje dat ooit zo ideaal leek. Ze moet echter door om haar grootste droom, een eigen album, te kunnen realiseren.

Het Muziekgala zal haar grote avond worden, waar Dean haar cd aankondigt. Maar Nena kan haar ware gevoelens niet langer verbergen en ze blaast de showmance op. Een liefdesverklaring van haar popster kan hun relatie niet meer redden; Nena is voorgoed genezen van haar Dean-obsessie. Ze gaat op zoek naar die ene persoon die altijd al de ster zag die ze werkelijk is: Sem! Kan ze hem overtuigen dat niet de roem haar happy maakt, maar HIJ?

LOGLINE

Wanneer Nena een instant-ster wordt en de kans krijgt om te zingen én daten met haar popster op het witte paard, lijken al haar dromen uit te komen. Haar grote succes betekent echter het verlies van ware connecties met haar vrienden en haar werkelijke ambitie. Nena zal haar roem en showmance opzij moeten zetten om echte liefde te vinden.

MOTIVATIE

In Nederland worden te weinig tienerfilms gemaakt die puur zijn gericht op wat meiden in de leeftijd van 11 tot 18 jaar bezighoudt. Roem, glamour, de fascinatie voor celebrities, jongens, liefde, vriendschap en de wens om 'gezien' te worden. Iedereen kan tegenwoordig een instant-ster worden en heel veel meisjes dromen ervan dat hen dit overkomt door YouTube, *The Voice* of *Idols*. *Little Miss Famous* speelt helemaal in op het verlangen van deze meiden: wat gebeurt er als jou dit daadwerkelijk overkomt? Is het alleen maar een droom of kom je erachter dat roem eigenlijk een illusie is? Door mijn werk als journalist voor tienerbladen als *Cosmo Girl*, *Girlz*, *Fashionista*, *Tina* en *Hitkrant* heb ik de doelgroep door en door leren kennen, weet ik goed wat deze meiden willen zien in een film en beheers ik de tone of voice die hen aanspreekt.

TONE OF VOICE

Little Miss Famous is een snel geschreven film met veel scherpe humor en gevatte dialogen. De film bevat veel verwijzingen naar moderne pop culture, celebs, maar ook naar teenflick-klassiekers uit het verleden. Bewust is gekozen voor een voice-over die Nena de kans geeft om met humor en ironie commentaar te geven op alles wat er in haar leven gebeurt; en ze deinst ook niet terug voor een flinke portie zelfspot. Tienermeiden zullen zich herkennen in de snelle manier van praten en de vele OMG's die Nena en haar vriendin Katie eruit gooien.

CROSSMEDIALE MOGELIJKHEDEN

Little Miss Famous leent zich voor veel méér dan alleen een film. De doelgroep gaat immers ook niet meer enkel naar de bioscoop, maar is continu actief op YouTube en social media. Te denken valt aan casting voor bijrollen via tienerbladen, Instagram en YouTube, het lanceren van een echte single van Nena via YouTube en een samenwerking met blogger & singer-songwriter Teske de Schepper die gestrikt zou kunnen worden om Nena's nummers te schrijven.

*“Ineens raakte het me als een Grease lightning:
Sem was mijn Harry Styles op het witte paard.”*

OVER DE SCHRIJVER

Jill Waas werkt al vijftien jaar als journalist in de bladenwereld. Ze begon in 2001 bij het tienerblad Hitkrant en ging in 2007 als freelancer verder voor bladen als Cosmopolitan, Grazia, Viva, Avant Garde, Glossy en Red. Ook voor het tienergenre bleef zij actief; ze schrijft nog steeds voor bladen als Girlz, CosmoGirl en Fashionista. Daarnaast werkt ze momenteel aan haar eerste filmscript in opdracht: *Girls Night Out*.

“Ik ben de Script Academy gaan doen, omdat ik al jaren een hoofd vol filmideeën heb, maar de achtergrond miste om deze ook professioneel op papier te zetten. Als journalist heb ik alles gedaan waar ik van droom – van Johnny Depp en Angelina Jolie interviewen tot de wereld over reizen om filmsets te bezoeken – en ik zocht een extra uitdaging op schrijfvak. Dankzij de creatieve en inhoudelijke handvaten die ik aangereikt heb gekregen op de Script Academy, alsmede de contacten die ik hier heb opgedaan, kan ik me nu storten op mijn eerste professionele schrijfklus: een romantische komedie.”

SCENES

Introductie: Nena heeft haar eerste (onverwachte) ontmoeting met popster Dean, met wie ze een duet mag gaan zingen.

20 INT. MAXX RECORDS - DAG

Nena komt de platenstudio binnen en ziet geen receptioniste. Ze kijkt wat rond en gaat in een van de grote eivormige stoelen zitten. Ze belt direct Katie en krijgt de voicemail. Nena spreekt 'm in.

NENA

Hey babe, neem nou op, ik pis
zowat in mijn skinny jeans van
de zenuwen voor mijn meeting
met Mister Seksgod.
Wat denk jij: zou hij me meteen
ten huwelijk vragen of wachten
tot we naakt op een berenvel
liggen?

Op dat moment draait de andere stoel om en daar zit Dean. Hij grijnst.

DEAN

Ik wil jou best naakt zien,
maar zullen we onszelf eerst
even voorstellen?

Nena schrikt en wordt knalrood.

NENA

Shit. Dean.

DEAN

Wat geestig, ik heet ook Dean.

Dean steekt zijn hand uit en Nena wil 'm aanpakken, maar ze heeft het mobieltje nog vast, waardoor ze hem onhandig een hand geeft met telefoon en al. Dean geeft er een zoen op, waardoor Nena nog ongemakkelijker wordt.

DEAN (CONT'D)

YouTube-girl, neem ik aan?

NENA

Ja... eh nee, Nena. Maar dat
meende ik niet, hoor.

DEAN

Jammer, ik hou wel van stoute
meisjes. Vooral als ze ogen
hebben die dansen als de
sterren in de hemel.

Nena's blik gaat van onzeker naar verbijsterd.

NENA

Zei je dat nou echt?

DEAN

Wat?

NENA

Die tekst van foute-
openingszinnen.nl.

DEAN

Het klinkt altijd nog beter
dan: Hé Mister Seksgod, ik wil
je NU op een berenvel.

Hier heeft Nena niet van terug. Dean moet grinniken.

DEAN (CONT'D)

Kom, ik laat je de studio zien,
je bent hier immers voor een
nummertje...

Nena moet nu zelf ook lachen en ze loopt achter Dean
aan door de platenstudio. Ze passeren de
opnameruimte en het mengpaneel en Nena kijkt rond als
Alice die voor het eerst in Wonderland is.

Introductie: Na een computerhack van BN'ers blijkt dat Dean een heel dossier heeft
bijgehouden met zijn bedveroveringen. Hij heeft ze stiekem gefotografeerd terwijl ze
sliepen en punten gegeven. Nena heeft net ontdekt dat ze hier ook tussen staat.

77 INT. APPARTEMENT DEAN - DAG

Nena staat keihard op de deur van Dean te bonzen, hij
doet open in alleen een joggingbroek en met een
slaapkamerhoofd.

NENA

Ranking the Starfuckers,
seriously Dean?

Dean schrikt.

NENA (CONT'D)

Hoe kom jij godverdomme aan een
foto van mij in ondergoed?
Hooit dit ook bij dat fucked up
plan van Maxime?
Je bent echt ziek gast, ziek in
je kop.

Dean haalt onhandig zijn hand door zijn haar. Nena
lijkt nu pas door te hebben dat hij halfnaakt is.

NENA (CONT'D)

O my god, je gaat me niet
vertellen dat je nu ook met een
chick in bed lag.
Ga je die zo ook punten geven?
Net als mij, en Babiche... en
al die twintig anderen?

Ze heeft haar mobieltje met de foto's inmiddels onder
zijn neus geduwd.

DEAN

Shit!

Hij scrolt erdoorheen en gaat steeds geschokter kijken.

DEAN (CONT'D)

Nena, ik kan dit uitleggen. Die foto van jou...

NENA

Val dood, Dean! Een negen-en-half voor een starfuck die ik me niet eens meer herinner?

Ze pakt een blokje post-its van zijn bar, op eentje schrijft ze een 3, op een andere een 1 en op de laatste een 0.

NENA (CONT'D)

Rank dit maar!

De 3 plakt ze op zijn voorhoofd.

NENA (CONT'D)

Voor je persoonlijkheid.

De 1 plakt ze op zijn hart.

NENA (CONT'D)

Omdat je zo lekker gevoelig bent.

En de 0 plakt ze op kruishoogte.

Ze zegt niks, maar lacht alleen maar spottend.

Dan loopt Nena naar buiten en smijt de deur keihard dicht.

Tegen de muur naast zijn deur blijft ze even uit staan hijgen met haar handen op haar knieën.

ScriptAcademy dankt alle docenten die lichter
2016 hebben begeleid

Ido Abram
Adel Adelson
Dennis van den Berg
Ger Beukenkamp
Kennard Bos
Henk Burger
Corinna Daestner
Philip Delmaar
Gemma Derksen
Jan Doense
Gwen Eckhaus
Jaap Peter Enderle
Inge Hardeman
Anne Hofhuis
Moniek Kramer
Paula van der Oest
Monique Ruinen
Marja Tutert
Mylene Verdurmen

SCRIPT ACADEMY_

info@scriptacademy.nl